



## Judikatūras krājums

Lieta C-440/14 P

*National Iranian Oil Company*  
pret  
Eiropas Savienības Padomi

Apelācija — Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku — To personu un vienību saraksts, kam piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 945/2012 — Juridiskais pamats — Kritērijs par materiālu, loģistikas vai finansiālu atbalstu Irānas valdībai

Kopsavilkums – Tiesas (virspalāta) 2016. gada 1. marta spriedums

1. *Iestāžu akti — Pamatojums — Pienākums — Apjoms — Regula, ar kuru atļauts noteikt ierobežojošus pasākumus — Pienākums norādīt aktu, kas var tikt pieņemti, juridisko formu — Neesamība*

*(LESD 296. pants; Padomes Regulas Nr. 267/2012 46. panta 2. punkts)*

2. *Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojuši pasākumi pret Irānu — Kodlieroču izplatīšanā iesaistīto vai tai atbalstu sniedzozo personu, organizāciju vai struktūru līdzekļu iesaldēšana — Padomes pilnvaras saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem, kas balstīti uz LESD 215. pantu, izmantot LESD 291. panta 2. punktā paredzēto procedūru*

*(LESD 215. un 291. pants)*

3. *Eiropas Savienības iestādes — Pilnvaru īstenošana — Komisijai vai Padomei piešķirtās īstenošanas pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus — Īstenošana — Jēdziens — Individuāla rakstura aktu pieņemšana — Iekļaušana*

*(LESD 291. panta 2. punkts)*

4. *Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojuši pasākumi pret Irānu — Juridiskais pamats — Ierobežojuši pasākumi, kas noteikti uz LESD 215. panta vai LESD 291. panta pamata — Atšķirība starp pieņemšanas procedūrām — Pieņemšana atbilstoši LESD 291. pantam, kura nav pakļauta nosacījumam par Augstā pārstāvja un Komisijas kopēju priekšlikumu — Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums — Neesamība*

*(LESD 215. pants, 263. panta ceturrtā daļa un 291. panta 2. punkts)*

5. *Iestāžu akti — Regulas — Regula par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu — Padomes rezervētas īstenošanas pilnvaras — Pieļaujāmība — Nosacījumi — Īpaši un pamatoti gadījumi*

*(LESD 291. panta 2. punkts un 296. pants; Padomes Lēmums 2010/413/KĀDP; Padomes Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. un 3. punkts)*

6. *Iestāžu akti — Pamatojums — Pienākums — Apjoms — Pienākums norādīt juridisko pamatu — Neesamība gadījumā, ja noteikšanai izmanto citus elementus*

*(LESD 296. pants)*

7. *Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu — Kodolieroču izplatīšanā iesaistīto vai tai atbalstu sniedzozo personu, organizāciju vai struktūru līdzekļu iesaldēšana — Atbilstoši īstenošanas pilnvarām noteikti pasākumi — Īstenošanas akta interpretācija atbilstoši pamataktam — Attiecīgā tiesiskā regulējuma konteksta ņemšana vērā*

*(LESD 215. panta 2. punkts; Padomes Regula Nr. 267/2012)*

1. Lai gan regulas, kas attiecas uz ierobežojošo pasākumu noteikšanu, norāžu daļā ir skaidri jānorāda juridiskais pamats, kas dod kompetentajai iestādei pilnvaras noteikt attiecībā uz personu vai vienību šādus pasākumus, tomēr nav nepieciešams, lai tiesību normā, kas minēta kā juridiskais pamats, būtu norādīta akta, kuri var tikt pieņemti uz tās pamata, juridiskā forma, lai atsauce uz minēto tiesību normu būtu uzskatāma par pietiekamu pamatojumu attiecībā uz šīs regulas juridisko pamatu.

(sal. ar 19. punktu)

2. No paša LESD 215. panta teksta izriet, ka šī tiesību norma neliedz, ka ar regulu, kas pieņemta uz tās pamata, Komisijai vai Padomei tiek piešķirtas īstenošanas pilnvaras atbilstoši LESD 291. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ja ir nepieciešami vienādi nosacījumi noteiktu šajā regulā paredzēto ierobežojošo pasākumu īstenošanai. Konkrēti, no 215. panta 2. punkta neizriet, ka individuāli ierobežojoši pasākumi, kas noteikti attiecībā pret fiziskām vai juridiskām personām, nevalstiskām grupām vai vienībām, ir obligāti jānosaka atbilstoši LESD 215. panta 1. punktā paredzētajai procedūrai un ka tie nevarētu tikt noteikti, pamatojoties uz LESD 291. panta 2. punktu.

Turklāt nevienā LESD normā nav paredzēts, ka tā sestā daļa, kas attiecas uz noteikumiem par iestādēm un finanšu noteikumiem, nav piemērojama ierobežojošu pasākumu jomā. LESD 291. panta 2. punkta piemērošana tāpat nav izslēgta, ja vien ir iestājušies šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi.

(sal. ar 34. un 35. punktu)

3. LESD 291. panta 2. punktā minētais “īstenošanas” jēdziens aptver gan piemērošanas noteikumu izstrādi, gan noteikumu piemērošanu konkrētiem gadījumiem ar individuāla rakstura aktu palīdzību.

(sal. ar 36. punktu)

4. Ņemot vērā tās būtisku negatīvu ietekmi uz attiecīgās personas vai vienības pamatbrīvībām un pamattiesībām, jebkāda iekļaušana personu vai vienību, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, sarakstā neatkarīgi no tā, vai tā ir pamatota ar LESD 215. pantu vai 291. panta 2. punktu, dod šādai personai vai vienībai – jo šī iekļaušana attiecībā uz to ir pielīdzināma individuālam lēmumam – tiesības vērsties Savienības tiesā atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, lai tostarp pārbaudītu šī individuālā lēmuma atbilstību pamataktā norādītajiem vispārīgajiem iekļaušanas kritērijiem.

Turklāt pati atšķirība starp procedūru atbilstoši LESD 215. pantam un procedūru atbilstoši LESD 291. panta 2. punktam atbilst vēlmei, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ierobežojošo pasākumu jomā nošķirt pamataktu un īstenošanas aktu. Šajā kontekstā LESD 215. panta 1. punktā paredzētā prasība attiecībā uz Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopēju priekšlikumu ir uzskatāma par nosacījumu, kas raksturīgs šajā tiesību normā noteiktajai procedūrai, nevis par procesuālo garantiju, kas vispārīgi būtu jānodrošina ikvienai personai vai vienībai, kas tiek iekļauta sarakstā saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem, lai kāds būtu šīs iekļaušanas pamats. Tādēļ apstākli, ka atšķirībā no tā, kas notiek LESD 215. panta 1. punktā paredzētajā procedūrā,

ierobežojošo pasākumu noteikšana, izmantojot uz LESD 291. panta 2. punktu balstītās īstenošanas pilnvaras, nav pakļauta nosacījumam par to, ka ir jābūt iesniegtam šādam kopējam priekšlikumam, nevar uzskatīt par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu saistībā ar iekļaušanu šādā sarakstā.

(sal. ar 44. un 45. punktu)

5. Nepieciešamība nodrošināt konsekvenci, saskaņotību un ātrumu vajadzīgo līdzekļu iesaldēšanas pasākumu noteikšanā ir pamats iekļaušanas pasākumus, kas noteikti uz LESD pamata vienlaicīgi ar iekļaušanas pasākumiem, kuri noteikti ārpolitikas un drošības politikas ietvaros, uzskatīt par īpašiem gadījumiem LESD 291. panta 2. punkta izpratnē, kas pamato atkāpšanos no principa, saskaņā ar kuru šīs pilnvaras parasti izmanto Komisija. Tātad Padomei ir tiesības sev rezervēt īstenošanas pilnvaras.

Turklāt, runājot par nosacījumu par pilnvaru piešķiršanas Padomei pamatošanu, attiecīgais tiesību akts ir jāatzīst par attiecīgi pamatotu LESD 291. panta 2. punkta izpratnē, ja, ņemot vērā tādas klauzulas esamību, ar kuru īstenošanas pilnvaras ir rezervētas Padomei, un tās pamatojumu regulās, kas pastāvēja pirms attiecīgā tiesību akta, šo Padomes pilnvaru esamība var tikt atzīta par daļu no konteksta, kurā ticis pieņemts attiecīgais tiesību akts.

(sal. ar 56., 58., 60. un 64. punktu)

6. Precīza LESD noteikuma nenorādīšana tiesību akta pamatojumā nevar tikt uzskatīta par būtisku trūkumu, ja šī akta juridisko pamatu var noteikt, balstoties uz citiem akta elementiem.

(sal. ar 66. punktu)

7. Regula, ar kuru paredzēti ierobežojoši pasākumi pret Irānu, ir jāinterpretē ne tikai LESD 215. panta 2. punktā paredzētā ārpolitikas un drošības politikas ietvaros pieņemtā lēmuma gaismā, bet arī ņemot vērā vēsturisko kontekstu, kurā iekļaujas Savienības pieņemtie noteikumi, tostarp šī regula. Tas pats attiecas uz ārpolitikas un drošības politikas ietvaros pieņemtu lēmumu, kas jāinterpretē, ņemot vērā kontekstu, kurā tas iekļaujas.

(sal. ar 78. punktu)